

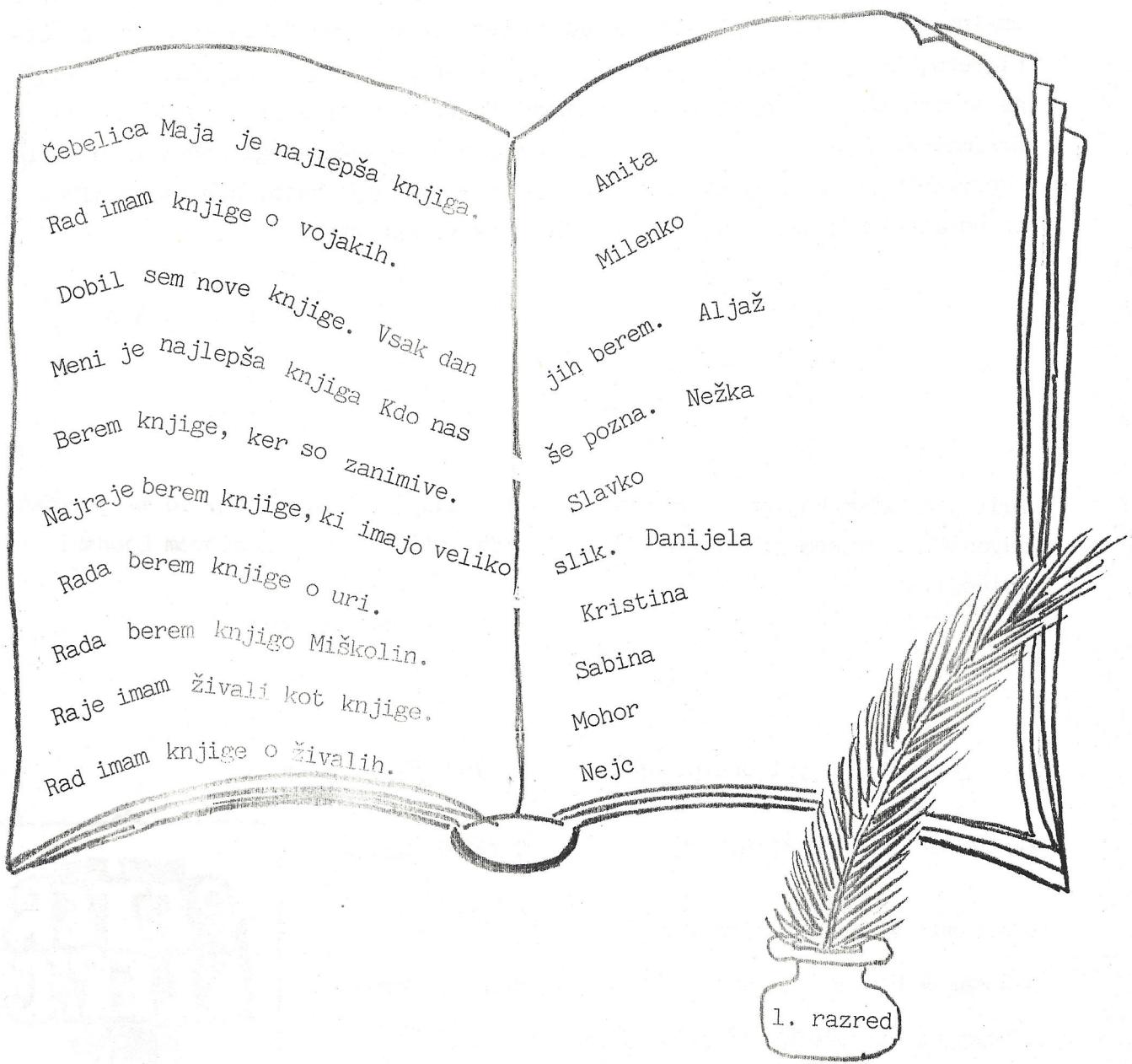

Jan Švec

Š
O
L
A
R
Č
E
K
?.

1989/90

IZPOD ČRNE PRSTI

BEREMO, PIŠEMO, BEREMO

Rada berem. Najraje imam smešne in napete zgodbe. Letos tekmujem za Bevkovo bralno značko. Prebrala sem naslednje Bevkove knjige: Tatič, Čarovnica Čirimbara, Lukec in njegov škorec, Ob morju in Soči, Rož, Podjuna, Zila, Knjiga o Titu ter povest Moja prva knjiga. Najbolj mi je bila všeč Čarovnica Čirimbara. V njej opisuje otroka, ki sta rešila začaranega očeta in nabrala zdravilnih jagod za mamo. Bevkove zgodbe mi ugajajo zato, ker so šaljive. Iz nekaterih spoznaš, kakšno je bilo Bevkovo otroštvo.

Maja Trojer, 3.r.

Tudi jaz pišem knjige. Prvo sva napisala skupaj z bratrcem. To me je tako navdušilo, da sem jih napisal še več. Zdaj pišem novo z naslovom Ljudski običaji.

Damijan Volf, 3.r.

V 2. razredu smo pri bralni znački brali tudi Petra Klepca.

KAJ BI STORIL, ČE BI BIL TAKO MOČAN KOT PETER KLEPEC?

- Pomagal bi vsem ljudem v vasi. Borut
- Pomagal bi mami, očetu in drugim ljudem. Andraž
- Pomagal bi starim ljudem. Gregor
- Nosil bi dedu hlode, seno in drva. Matija

SPOOMINI

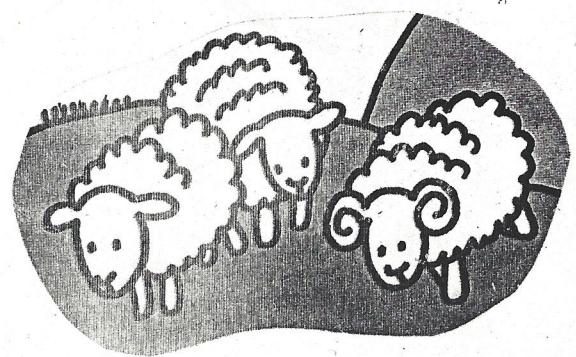
Moja mama se spominja, da je bil največji praznik, ko jih je na šoli obiskal Bevk. Pričeval jim je o svoji mladosti in o svojih knjigah. Bil je preprost in znal je lepo pričevodati.

Mama mi je povedala, da jih je v 4. razredu obiskal France Bevk. Veseli so ga bili, ker jim je pričeval zgodbe iz svojega življenja.

Moja babica je prvič videla Franceta Bevka ob odkritju spominske plošče Simonu Kosu v Rutu. Udeležila se je tudi njegovega pogreba.

O pisatelju Francetu Bevku sem veliko zvedel od stare mane. Bil je sin čevljarja, poučeval je v Orehku in Novakih.

Z mojim pradedom sta skupaj pasla ovce in hodila v šolo na Bukovo. Bila sta dobra prijatelja.

"Tudi našo šolo je obiskal France Bevk," je povedala knjižničarka Marta Berginc. Spominja se, da je dejal, da ni takega lija, s katerim bi učitelj učencem vlival znanje v glavo.

Jure Panjtar, 3.r.

Moja mama se spominja, da jih je obiskal France Bevk 1964. leta. V Zakojci so imeli proslavo. Hodila je v prvi razred. Mama še hrani fotografijo, kjer stoji čisto blizu njega.

Iztok Krivec, 3.r.

France Bevk je bil sosed in velik prijatelj maminega deda. Ko je prišel domov, je vedno obiskal Dolinarjeve. Mama je bila na počitnicah pri dedu. Sosedovi so povedali, da pride France Bevk. Ded se je praznično oblekel in ga skupaj z nami nestrpno pričakoval. Za hišo smo zagledali majhnega, sivega moža s košatimi obrvmi in brki. Vpravšali nas je, če kaj beremo njegove knjige. Z dedom sta se zaprla v sobo. Mi smo zaman čakali, da bi Bevka videli še, ko je odhajal.

Nežka Dakskobler, 1.r.

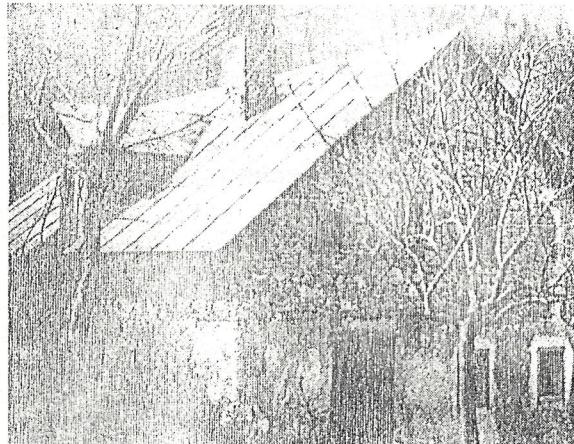
Bili smo na pohodu. Do Hudajužne smo se peljali z avtobusom, naprej smo šli peš. Pot v Zakojco je bila dolga.

Mojca Jurkovič, 2.r.

Na ovinku, ki ga je že obsijalo sonce, nas je tovariš fotografiral.

Katarina Jensko, 4.r.

Bevkov dom v Zakanjci

BEVKOVA HIŠA

Bevkova hiša pred "pragozdom" stoji,
na njej spominska plošča visi.
V njej je pisatelj bival
in lepe knjige pisal.

Na osemdeseti rojstni dan
ga je mogla smrt doleteti,
a spomini nanj ne smejo zamreti.
Obnovljena hiša stoji,
a v njej nihče več ne živi.

Jerneja Kos, 4.r.

O domačiji

- Rada bi, da bi bila hiša pokrita s slamo. Anita
- Hišo bi polepšal. Milenko, Mohor
- Hiša se mi je zdela lepa. Aljaž
- Hiša je pobeljena. Nežka
- Sadovnjak je lep. Slavko, Luka
- Če bi bila doma v Zakojci, bi večkrat obiskala Bevkovo domačijo. Danijela
- Naredil bi bunker v gozdu. Andrej
- Skrbela bi za hišo. Sabina
- Rad bi videl, kakšna je notranjost hiše. Marko

Danes ima hiša pločevinasto streho, a za moje mladosti
jo je pokrivala slama.

France Bevk

Rad bi videl hišo tako, kot je bila, ko je živel v njej France.

Matej Čelik, 3.r.

Bevkova domačija je bila pred leti majava, danes pa je kar preveč obnovljena, skoraj sodobna. Na njej visi spominska plošča, na kateri piše:

IZ NARODA JE IZŠEL
ZA NAROD JE PISAL IN PEŁ
Z NARODOM JE V TEŽKO BORBO ŠEL
V TEJ HIŠI JE PREŽIVLJAL SVOJO MLADOST
FRANCE BEVK   1890 - 1970
PISATELJ PESNIK ČASNIKAR
PREDSEDNIK PNOC ZA SLOVENSKO PRIMORJE   Nina Leban, 4.r.

Domačija je bila zaprta, zato smo si ogledali okolico.

Gregor Bašelj, 2.r.

Za hišo je gozd, ki mu je France pravil pragozd. Pred hišo je sadovnjak, ki je otrokom od poletja do zime polnil mizo. France ga je imenoval Indija Kromandija. Na drugi strani griča stanuje njegova nečakinja Valerija. Ni je bilo doma, da bi nam kaj povedala o stricu.

Matej Čelik, 3.r.

Pri Bevkovi hiši smo pomalicali in se fotografirali.

Uroš Mavrar, 2.r.

Nekateri so sedli na tla, drugi na hlode. Jaz sem sedel na listje zraven zarjavele cevi, skozi katero je tekla voda. Med malico sem razmišljal, če je ta cev tista, za katero so pravili, da za novo leto natanko ob polnoči pritečejo skoznjo zlati cekini.

Miha Burgar, 3.r.

Radovedneži smo želeli videti pragozd, kjer se je Bevk skrival svojim mlajšim bratcem in sestricam ter se jim oglašal kot zver. Gozd ni bil takšen, kakršnega je opisoval Bevk. Na tleh so ležali: stari piskri, zarjavela žaga, nočna posoda in druga šara. Bevk bi bil žalosten, če bi videl, kakšen je postal njegov pragozd.

Tea Krivec, 3.r.

POGOVOR Z ZAKOJČANI

S Špelo sva imeli kratek intervju z Marijo Flander.

- Kdaj so zaprli osnovno šolo v Zakojci?
- Šola je nehala obstajati 1967. leta.
- Koliko otrok je takrat hodilo v šolo?
- Hodilo je 14 otrok.
- Koliko otrok je zdaj v vasi?
- Zdaj je v vasi 10 otrok.
- Ali se vsi šolajo v Cerknem?
- Da, vsi, razen Lojzke Koder, se vozijo z avtobusom v Cerkno.

Zvedeli smo tudi, da bo 16. septembra v Zakojci veliko slavje. Minilo bo 100 let od rojstva in 20 let od smrti našega velikega pisatelja, ki je svoje zgodobice pisal šaljivo in duhovito.

Ana Beguš, Špela Bizjak, 4.r.

V Zakojci je malo ljudi, posebno otrok.

V vasi smo videli staro šolo, ki je sedaj mlekarna, novo zapuščeno šolo in spomenik.

Samo Kajzer, 4.r.

Ustavili smo se pri Brovčevi hiši. Iz hleva smo zaslišali mukanje. Gospodar je dovolil, da si ogledamo živino. V hlevu so imeli krave, bike, teličke. Na koncu hleva je bila privezana žival, za katero smo mislili, da je konj, a nam je gospodinja povedala, da je kobila.

Majda Brelih, 4.r.

Matevž Pirih, 4.r.

Meni se je zdel hlev popoln, a kmetica nam je povedala, da je potreben popravila. V popravljenem hlevu bodo imeli več živine.

Jernej Beguš, 3.r.

ŠOLARČEK IZ POD ČRNE PRSTI je glasilo učencev osnovne šole Simona Kosa Podbrdo.

ŠTEVILKA: 2

LETNIK: XXVIII

ŠOLSKO LETO: 1989/90

Glasilo so oblikovali učenci 1., 2., 3. in 4. razreda

Mentorice: Marta Torkar, Frančka Mrak, Nadja Kragelj

Tipkala: Ivanka Gatej